

VEROMUUTOKSILLA KASVUA, MENOSÄÄSTÖILLÄ TASAPAINOA

Veronmaksajien linjauksia
vaalikaudelle 2027-2031

9.6.2026

VERONMAKSAJAT
Puolenpitoa.

Veronmaksajien linjauksia vaalikaudelle 2027-2031

	sivu
Julkinen talous tasapainoon menosäästöillä ja rakenneuudistuksilla, ei veronkiristyksillä	3
Verotuksen yleinen linja: kohtuus ja maltti ovat valttia, kannustimia tarvitaan	4
Ansiotulojen verotus on ensisijainen kevennyskohde	5
Yhteisövero ja pääomatulojen verotus: vakaus on lähtökohta, yritysten ja yrittäjien verotusta ei tule kiristää	6
Kulutus- ja haittaveroja muutettava vain harkiten	7
Kotitalousvähennys vakiinnutettava viimein, perintöjen ja lahjojen verotuksessa kohtuutta kaikille	8
Soten rahoitus kestäväksi tuottavuutta parantamalla – maakuntaveroa ei pidä edes harkita	9
Verovelvollisen oikeusturvaa on vaalittava valtiontalouden menosäästöistä huolimatta	10

Julkinen talous tasapainoon menosäästöillä ja rakenneuudistuksilla, ei veronkiristyksillä

Julkisessa taloudessa on näköpiirissä sitkeä ja suuri alijäämä. Tämä huolestuttava kehitys on katkaistava. Velkajarrua tarvitaan ja luottamusta julkisen talouden huolelliseen hoitoon on syytä vahvistaa. Saavutettu laaja yhteisymmärrys velkajarrun tarpeesta on arvokas. Olennaisinta on kuitenkin päättää julkisen talouden tasapainottamisessa käytettävistä keinoista. Välttämätön julkisen talouden sopeutus on jatkossa tehtävä menosäästöillä ja rakenneuudistuksilla, ei verotusta kiristämällä.

Julkisten menojen määrä suhteutettuna kansantuotteeseen on Suomessa koko Euroopan unionin huippua. Menojen taso on nyt liian korkea suhteessa kansantalouden kantokykyyn, joten säästäväisyyden on oltava selvästi ensisijainen keino tasapainon palauttamisessa.

Suomen verotus on kansainvälisesti vertailtuna ankaraa, eikä siinä ole yleisen kiristämisen varaa. Vahvistuva talous ja paraneva työllisyys ovat olennaisia edellytyksiä myös Suomen julkisen talouden velkakestävyuden pitkäjänteiselle parantamiselle ja varautumiselle puolustusmenojen tulevaan kasvuun. Siksi tarvitaan kannustamista työntekoon ja yritteliäisyyteen.

Veronmaksajien näkemyksiä:

- Velkajarru on tarpeen, luottamusta julkisen talouden hoitoon on vahvistettava.
- Julkisen talouden tasapainottaminen on tehtävä ensisijaisesti menosäästöillä ja kasvua tukevilla rakenneuudistuksilla.
- Julkisten menojen taso on saatettava paremmin vastaamaan kansantalouden kantokykyä.
- Talouskasvua ja työllisyyttä vahvistavat rakenneuudistukset voivat vähentää menosäästöjen tarvetta.
- Verotuksen tason yleinen kiristäminen ei ole oikea keino julkisen talouden alijäämien pienentämisessä.

Verotuksen yleinen linja: kohtuus ja maltti ovat valttia, kannustimia tarvitaan

Verotus on Suomessa kokonaisuutena ankaraa, eikä sitä tule ainakaan yleisesti kiristää. Päinvastoin verotuksen yleistä tasoa on jatkossa maltillisesti alennettava. Verotusta on kehitettävä kannustavuuden, kestävyuden, kilpailukykyisyyden ja kohtuullisuuden kantavien periaatteiden pohjalta.

Taloukasvun ja työllisyyden vahvistaminen ovat olennaisia edellytyksiä myös Suomen julkisen talouden velkakestävyuden pitkäjänteiselle parantamiselle. Siksi tarvitaan kannustimia työntekoon ja yritteliäisyyteen.

Kuluvalla vaalikaudella toteutuvat ansiotulojen verotuksen ja yhteisöveron muutokset ovat olleet askelia oikeaan suuntaan. Ne muodostavat tukevan pohjan myös tulevan vaalikauden veropolitiikalle.

Tärkeää on se, ettei työn tekemisen ja teettämisen verotusta ainakaan kiristetä. Tämä koskee myös yritysten ja yrittäjien verotusta. Jo pelkkä spekulointi näiden verojen mahdollisella kiristämällä on haitallista.

Jos joitakin yksittäisiä veroja halutaan osana tasapainoista kokonaisuutta kiristää, on vähemmän vahingollista verottaa haittoja ja kulutusta kuin työntekoa ja yrittämistä.

Seuraavan hallituksen ei kannata sortua takavuosilta liiankin tutuksi käyneeseen poukkoilevaan veropolitiikkaan. Nykyisiä veroja tulee kehittää varoen, eikä uusia veroja saa ottaa kevytmielisesti käyttöön.

Veronmaksajien näkemyksiä:

- Verotusta ei tule kokonaisuutena ainakaan kiristää, verotuksen yleistä tasoa on jatkossa maltillisesti alennettava.
- Veropolitiikan tulee olla vakaata, ennustettavaa ja johdonmukaista, poukkoilevia veromuutoksia on vältettävä.
- Nykyisiä veroja tulee kehittää varoen, eikä uusia veroja ei tule ottaa käyttöön kevyin perustein.

Ansiotulojen verotus on ensisijainen kevennyskohde

Ansiotulojen verotuksen laajapohjainen keventäminen on paras tapa kannustaa työntekoa, ahkeruutta, yrittämistä, osaamisen kartuttamista ja uralla etenemistä. Ansiotulojen verotus on Suomessa ankaraa ja progressio jyrkkää kansainvälises-tikin vertailtuna. Kuluvalle vaalikaudella tätä ongelmaa on korjattu ansiotulojen verotuksen yleisten kevennysten yhteydessä alentamalla erityisesti lisäänsioihin kohdistuvia korkeimpia marginaaliveroja.

Ansiotulojen verotusta on jatkossa syytä asteittain keventää kaikilla tulotasoilla. Lisätuloihin kohdistuvia marginaaliveroja on alennettava kautta linjan. Hyvä ta-voite on, että lisäeurosta jäisi aina vähintään puolet käteen. Työeläkkeen saajat on pidettävä ansiotulojen verotuksen kevennyksissä tasapuolisesti mukana, eikä uusia eläketuloihin kohdistuvia ”raippaveroja” tule säätää.

Veronmaksajien näkemyksiä:

- Ansiotulojen verotusta on kevennettävä kautta linjan.
- Lisätuloihin kohdistuvia marginaaliveroja on alennettava yleisesti.
- Työeläkkeen saajat on pidettävä ansiotulojen verotuksen kevennyksissä tasapuolisesti mukana.

Yhteisövero ja pääomatulojen verotus: vakaus on lähtökohta, yritysten ja yrittäjien verotusta ei tule kiristää

Yritysten ja yrittäjien verotusta ei tule ensi vaalikaudella ainakaan kiristää. Yhteisöverokannan alentaminen kuluvalla vaalikaudella kahdella prosenttiyksiköllä on perusteltu verotuksen kasvutoimi. Se parantaa Suomen kilpailukykyä, kun yritysten kannusteet investoida ja sijoittua Suomeen kohenevat. Tämä tukee yritysten kasvua, työllisyyttä ja laajoja veropohjia myös pidemmällä aikavälillä.

Maltillinen yhteisöveron alennus ei uhkaa yhteiskunnan verotuottoja, vaan päinvastoin turvaa niitä. Yhteisövero kohdistuu kansainvälisesti liikkuvaan tuotannon-tekijään, eli pääomaan, ja sen alentaminen voi kasvattaa kokonaistuotantoa investointien kasvun myötä. Yhteisöveron alentaminen voi kasvattaa verotettavia voittoja myös ohjaamalla monikansallisia yrityksiä näyttämään enemmän voittoja Suomessa.

Kun maailmantalouden epävarmuudet lisääntyvät, on erityisen tärkeää huolehtia Suomen houkuttelevuudesta yritysten luotettavana toimintaympäristönä. Yhteisöverotuksen on oltava pitkäjänteistä, eikä poukkoilevia muutoksia tule tehdä. Yhteisöverokanta on siksi syytä pitää koko ensi vaalikauden vakaana.

Veronmaksajien näkemyksiä:

- Yhteisöverokanta on pidettävä 18 prosentissa.
- Yritysten ja yrittäjien verotusta ei tule ainakaan kiristää.
- Pääomatulojen verotuksessa keskeistä on vakaus, luotettavuus ja ennustettavuus.

Kulutus- ja haittaveroja muutettava vain harkiten

Verotuksen painopistettä on siirrettävä työnteon verottamisesta kulutuksen ja haittojen suuntaan keventämällä ansiotulojen verotusta. Mahdollisia välillisten verojen kiristyksiä tulee harkita huolellisesti.

Mikään veronkiristys ei ole ongelmaton. Jos joitakin yksittäisiä veroja halutaan osana tasapainoista kokonaisuutta kiristää, on lähtökohtaisesti vähemmän vahingollista verottaa haittoja ja kuluttamista kuin työtä ja yrittämistä.

Useimmat kulutukseen ja haittoihin kohdistuvat verot ovat kuitenkin Suomessa jo valmiiksi korkeita, joten liikkumavara on käytännössä vähäinen. Esimerkiksi arvonlisäveron tuoreet kiristykset ovat nostaneet kansalaisten elinkustannuksia ja rasittavat monia muutenkin haastavassa taloustilanteessa toimivia yrittäjiä.

Veronmaksajien näkemyksiä:

- Mahdollisia kulutusverojen korotuksia on harkittava ensisijaisesti haittoihin kohdistuviin valmisteveroihin.
- Liikenteen verotuksen kokonaisuutta on selvitettävä vaalikauden aikana huolellisesti.

Kotitalousvähennys vakiinnutettava viimein, perintöjen ja lahjojen verotuksessa kohtuutta kaikille

Kotitalousvähennys on hyvin toimiva osa kannustavaa ja työllistävää verojärjestelmää ja täsmäase harmaata taloutta vastaan. Kotitalousvähennys edistää tehokasta työnjakoa yhteiskunnassa ja kansalaisten mahdollisuutta osallistua täysipainoisesti työelämään. Se on myös merkittävä tuki ikääntyvien kansalaisten sosiaalipalvelujen hoitumisessa.

Kotitalousvähennystä on jo vuosikymmeniä jatkuvasti muuteltu. Kuluvalla vaalikaudella sitä ensin rajusti kiristettiin ja sitten hieman kevennettiin. Tämä poukkoilu pitää lopettaa. Kotitalousvähennys on syytä palauttaa tasolle, jolla se oli ennen kuluvan vaalikauden edestakaisia muutoksia, ja vakiinnuttaa siihen.

Perintö- ja lahjaverotusta korjattiin kuluvalla vaalikaudella korottamalla asteikkojen alarajoja, pidentämällä maksuaikaa ja kohtuullistamalla maksuajan korkoa. Ensi vaalikaudella perintö- ja lahjaverotuksen kohtuullistamista on syytä jatkaa korottamalla edelleen asteikkojen alarajoja sekä alentamalla asteikkoprosentteja.

Veronmaksajien näkemyksiä:

- Kotitalousvähennys on palautettava ja vakiinnutettava tasolle, jolla se oli ennen kuluvan vaalikauden edestakaisia muutoksia.
- Perintöjen ja lahjojen verotuksen kohtuullistamista on syytä jatkaa korottamalla edelleen asteikkojen alarajoja sekä alentamalla asteikkoprosentteja.
- Perintöjen ja lahjojen verotukseen ei tule tehdä sellaisia muutoksia, jotka kiristäisivät minkään perillisryhmän osalta verotusta nykyjärjestelmään verrattuna.

Soten rahoitus kestäväksi tuottavuutta parantamalla – maakuntaveroa ei pidä edes harkita

Sosiaali- ja terveyspalveluista vastaavien hyvinvointialueiden talous perustuu valtion rahoitukseen. Tasapainoiseen talouteen on päästävä parantamalla palvelujen tuottavuutta, ei tinkimällä niiden laadusta. Tämä on saavutettavissa toimintaa järkeistämällä ja uutta teknologiaa hyödyntämällä, sekä purkamalla hallinnollisia esteitä joustavalle ja tuottavalle toiminnalle.

Hyvinvointialueet keskittyvät tiukasti sote-palvelujen ja pelastustoimen hoitamiseen. Mahdollista maakuntaveroa viime vaalikaudella perusteellisesti selvittänyt komitea totesi jo, ettei maakuntaveron sovellu tällaisten hyvinvointialueiden rahoitukseen.

Verojärjestelmän kannalta uuden alueellisen verottajan lisääminen kaikkien nykyisten rinnalle olisi yksiselitteisen kielteinen asia. Verotuksen korotuspaineet kohdistuisivat silloin entistään enemmän ansiotulojen verotukseen. Se mutkitaisi myös verojärjestelmää ja johtaisi veroja koskevan päätöksenteon sirpaloitumiseen. Tällaista uutta veroa ei Suomen verojärjestelmään kaivata, eikä maakuntaveron käyttöönottoa pidä ensi vaalikaudella edes harkita.

Veronmaksajien näkemyksiä:

- Sote-alueiden rahoituksen riittävyys on varmistettava parantamalla palveluiden tuottavuutta, ei tinkimällä niiden laadusta.
- Maakuntaveron vaikutukset verojärjestelmään ja soten rahoitukseen olisivat kielteiset, eikä sen käyttöönottoa pidä ensi vaalikaudella edes harkita.

Verovelvollisen oikeusturvaa on vaalittava valtiontalouden menosäästöistä huolimatta

Verotuksen oikeusturva ei saa riippua verovelvollisen asemasta, asuinpaikasta, elämäntilanteesta, taidoista tai mahdollisuudesta ostaa asiantuntija-apua. Jokaisella veronmaksajalla on oltava tosiasiallinen mahdollisuus hoitaa veroasiansa oikein, saada asianmukaista palvelua ja puolustaa oikeuksiaan kohtuullisin kustannuksin. Digitaalisten palveluiden kehitys on tärkeää, mutta digiasiointi ei saa muodostua ainoaksi tosiasialliseksi asiointitavaksi.

Verovelvollisella on oltava mahdollisuus selvittää tulkinnanvarainen veroasiansa kohtuullisin kustannuksin ja ilman pelkoa kohtuuttomasta veronkorotuksesta tai muusta sanktiosta. Ennakollisen ohjauksen alaa on laajennettava ja ennakoratkaisujen hintoja alennettava.

Veronkorotussääntelyä on muutettava niin, että seuraamukset perustuvat nykyistä selvemmin laiminlyönnin moitittavuuteen, tuottamukseen ja taloudelliseen merkitykseen.

Tehokas oikeusturva edellyttää, että verotuksen oikaisuvaatimukset ja valitukset käsitellään kohtuullisessa ajassa. Muutoksenhaun on oltava nopeaa ja kohtuuhintaista kaikille verovelvollisille. Tarpeettomia veroprosesseja on vähennettävä myös vahvistamalla Verohallinnossa verovelvollismyönteistä laintulkintaa tulkinnanvaraisissa ja epäselvissä tilanteissa.

Veronsaajien oikeudenvallvontayksikön asemaa veroprosessissa ja vaikutusta erityisesti veroriitojen kestoon on arvioitava kriittisesti ja esimerkiksi muutoksenhakuoikeutta rajattava. Oikeudenkäyntikulujen korvattavuus on laajennettava oikaisulautakuntavaiheeseen tilanteessa, jossa asia ratkaistaan verovelvollisen eduksi.

Veronmaksajien näkemyksiä:

- Verovelvollisille on turvattava mahdollisuus selvittää epäselvä veroasiansa kohtuullisin kustannuksin.
- Verotuksessa on säilytettävä toimivat asiointikanavat ja palvelutavat jokaiselle.
- Verotuksen seuraamusmaksuja on muutettava oikeudenmukaisemmiksi.
- Verotuksen virheet ja tulkintariidat on ratkaistava kohtuullisessa ajassa ja Verohallinnon korvausvastuuta oikeudenkäyntikuluista on laajennettava.
- Veronsaajien oikeudenvallvontayksikön asemaa ja roolia on arvioitava kriittisesti.

VERONMAKSAJAIN KESKUSLIITTO

veronmaksajat.fi/linjaukset

VERONMAKSAJAT
Puolenpitoa.